

f. Eks. i Askeby eller hvilket som helst andet Sted rundt omkring i Landet, saa vil selvfølgelig Spørgsmaalet ogsaa der blive draget frem.

Det ærede Medlem sagde gentagende, at han ansaa det for heldigt, om vi fastsatte visse Regler, saaledes at naar der var over et vist bestemt Antal Besørgelser af Breve, Pengebreve, Pakker o. s. v., alt det, som man fastsætter Vederlaget til Brevsamlingssteder og Postekspeditionssteder efter, saa skulde det være et Postkontor, og naar det var under den Grænse, saa var det et Brevsamlingssted. Det vilde efter min Mening være ret farligt; hvis man skulde sætte den Grænse saaledes, at ikke et meget stort Antal af de nuværende Posthuse kom under Grænsen, saa vilde der være alt for mange Brevsamlingssteder og Postekspeditioner, som med det samme havde Krav paa at blive Posthuse, men efter min Mening skulle vi undgaa at lave flere Posthuse end højst nødvendigt og se at faa dem nedlagte, som ikke længer ere paakrævede. Men sætter man en bestemt Grænse, vil det let gaa saadan, at man siger: Nu er det og det Brevsamlingssted blevet saa stort, at det opfylder Betingelserne for at blive Posthus, — og saa er man i Virkeligheden bunden. Jeg tror, det vil være rigtigt at tage Stilling til hvert enkelt Posthus for sig.

Maa jeg saa sige til det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle), at han er ikke helt berettiget til at sige, at jeg, hvad de grønlandske Forhold angaar, er til Sinds at lade staa til. Jeg er til Sinds at sørge for ved den Adskillelse, som Loven paabyder, at faa en mere tilfredsstillende Ordning, end vi have i dette Øjeblik. Andet kan jeg ikke gøre, medmindre jeg faar Lovhjemmel for det, og hvis jeg skulde søge Lovhjemmel, eller rettere søge Forandring i Loven, vilde jeg da i alt Fald ikke søge en Forandring, der gik ud paa at kunne bevare den bestaaende Sammenblanding mellem Handelen og Administrationen for de to Forholds Vedkommende, Handelen oppe i Kolonierne og Besejlingen. For det kende vi, det vide vi er en uheldig Ordning. Jeg synes rigtignok, det var en daarlig Udvej at søge Lovgivningsmagtens Bemyndigelse til at bevare det bestaaende, indtil en Mand havde berejst Grønland og sat sig ind i Forholdene. Lad os hellere sørge for at faa Adskillelsen fuldbyrdet, efter min Mening jo før jo heller. Det har jeg arbejdet for, men det er ikke at lade staa til. Saa kunne vi indvinde Erfaringer, der maaske kunne sætte os i Stand til at faa

fundet en Ordning, som vil være mere tilfredsstillende. Vi vide i Virkeligheden ikke, hvor tilfredsstillende eller hvor utilfredsstillende den nye Ordning bliver, før den er endelig gennemført. Men det, vi have nu, vide vi er meget utilfredsstillende.

Ordføreren (N. P. Jensen): Efter de Henvendelser, der ere skete fra forskellige Sider, blandt andet fra det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) og det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) og til Slut fra den højtærede Indenrigsminister i en ikke direkte, men dog temmelig klar Hentydning til, om der ikke kunde være Tale om at tage Ændringsforslaget om de 22 Postpakmestre tilbage, skal jeg kort udtale, at det vil der ikke kunne opnaas Flertal om mellem Forslagsstillerne. Følgelig kan jeg som Ordfører ikke tage det tilbage. Og jeg maa maaske tilføje, at jeg heller ikke finder, at der er tilstrækkelig Grund til at gøre det.

Pinstrup: Maa jeg sige til den højtærede Minister, at jeg finder det dog noget mærkeligt at begynde med Hjallerup, da den jo sikkert vil blive en ret betydelig Stationsplads, naar vi faa den Bane, jeg nævnede før. Endvidere maa jeg beklage, at den højtærede Minister vil blive staaende ved den Vilkaarlighed, vi have haft hidtil. Efter min Mening vil der ikke være noget i Vejen for at sætte en bestemt Grænse, Man kan jo sætte den saa højt, at der ikke kan blive Tale om at lave saa mange Brevsamlingssteder om til Postkontorer, som den højtærede Minister var bange for vilde ske. Jeg finder, at den nuværende Ordning er en uheldig Praksis at blive staaende ved. Det eneste rigtige er efter min Mening at sætte en Grænse og saa respektere denne Grænse. Den kan jo sættes paa Aaremaal. Man har Lov til at sige: For de og de Aar er Grænsen den og den, og saa kan man jo efter den Tid igen sætte et andet Aaremaal, om det af praktiske Hensyn skulde være ønskeligt.

J. Frederiksen: Jeg vilde gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger til de Udtalelser, der bleve fremsatte af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) baade i Gaar og i Dag. Disse Udtalelser ere ikke rigtige. Det ærede Medlem synes at have en meget stor Uvillie mod Godsejerne. Det skal jeg ikke blande mig i. Jeg maa dog sige, at der kan ogsaa blandt den Klasse Mennesker være en hel